

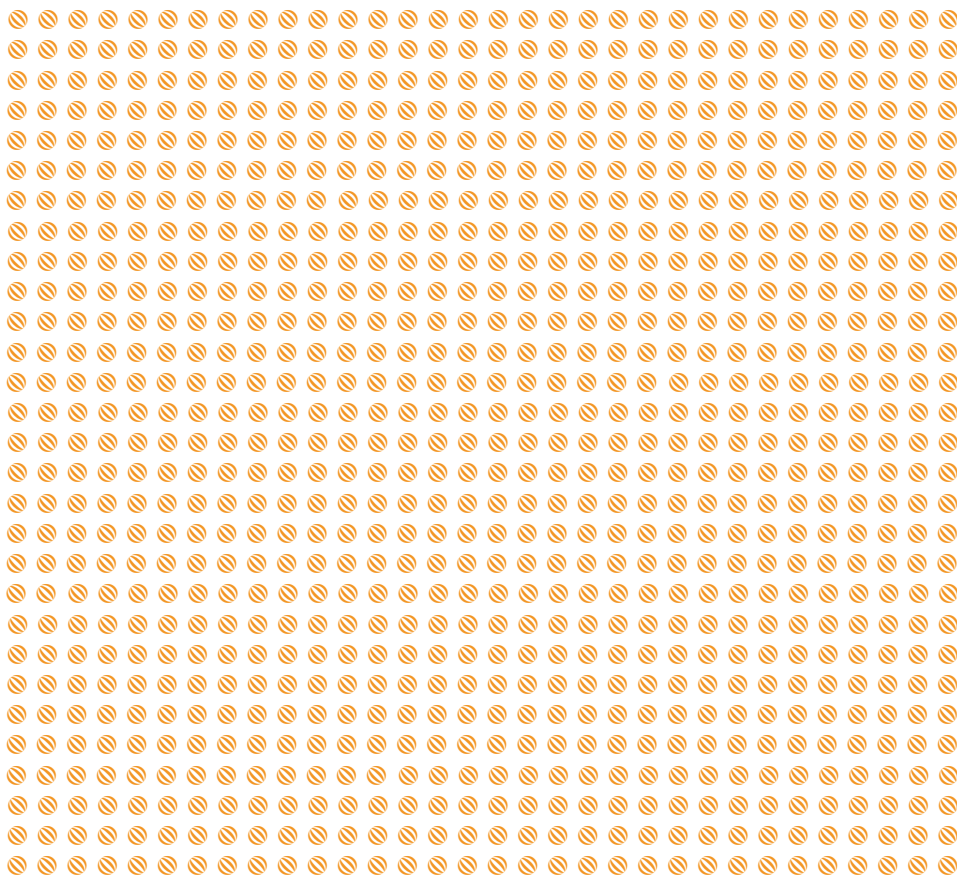

PAPERS

26

LA MEVA FAMÍLIA M'ACULL

Projecte per promoure i millorar
la família extensa i donar-li suport

PAPERS 26

Permesa la reproducció d'aquesta obra sempre que se n'esmenti l'autor i l'editor i que no es faci amb finalitats comercials. No es permet la creació d'obres derivades sense autorització expressa dels autors i de l'editor.

Autoria: Joan Llosada, Joan Mayoral i Paquita Planas

Amb la col·laboració de:

Servei Territorial d'Atenció a la Infància i l'Adolescència de Barcelona-comarques

Servei Territorial d'Atenció a la Infància i l'Adolescència de Barcelona-ciutat

Àrea d'Atenció a la Infància i l'Adolescència de les Terres de l'Ebre

Equip d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (EAIA) de l'Hospitalet de Llobregat

(Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat)

Equip d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (EAIA) de Santa Coloma de Gramenet

(Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet)

Equip d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (EAIA) de Sant Martí

(Programa d'Infància de l'Ajuntament de Barcelona)

Equip d'Atenció a la Infància i Adolescència (EAIA) i Institució Col·laboradora

d'Integració Familiar (ICIF) del Consell Comarcal del Baix Ebre

Cooperativa d'iniciativa social DRECERA

Institut de Treball Social i Serveis Socials (INTRESS)

Fundació Acció Social Infància (FASI)

Equip de recerca sobre infància, adolescència, drets dels infants i la seva qualitat de

vida (ERIDIQV), de l'Institut de Recerca sobre Qualitat de Vida (Universitat de Girona)

© Generalitat de Catalunya

Departament de Benestar Social i Família

Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

Avinguda del Paral·lel, 50-52

Barcelona

1a edició: abril de 2012

Maquetació: Addenda

Impressió: Winihard Gràfics

Tiratge: 500 exemplars

Dipòsit legal: B.13488-2012

Podeu trobar aquest opuscle en edició electrònica a:

www.gencat.cat/bsf/publicacions

PRESENTACIÓ

El projecte experimental que teniu a les mans, LA MEVA FAMÍLIA M'ACULL, té la voluntat de millorar el suport que reben els avis, oncles, germans i altres familiars que assumeixen la guarda i la cura dels seus néts, nebots o germans petits quan aquests no poden viure amb la mare i/o pare i estan sota la tutela de la Generalitat de Catalunya.

Catalunya és un país on la importància de la família extensa es fa palesa en la mateixa Llei d'infància, que estableix que si un infant o un adolescent està en situació de desemparament i ha de ser separat del seu pare i/o mare, la mesura de protecció prioritària, per davant de qualsevol altra –com l'acolliment en família aliena o en un centre–, ha de ser l'acolliment en el si de la seva família extensa.

Aquesta preferència, derivada de la realitat social de Catalunya i assumida per la Llei, es justifica perquè –sempre que sigui possible– l'acolliment en família extensa és la mesura que dóna millors resultats.

Actualment, l'acolliment en família extensa és la mesura de protecció de bona part dels infants i adolescents desemparats (al voltant d'un 40% estan acollits per la seva família extensa) i, concretament, triplica en nombre de casos l'acolliment en família aliena.

Malgrat això, en general i fins ara s'han destinat menys recursos a l'acolliment en família extensa que a qualsevol de les altres mesures de protecció. És per aquest relatiu oblit que neix la iniciativa que avui us presentem.

LA MEVA FAMÍLIA M'ACULL no és una iniciativa aïllada: és una part important del Programa de suport a les famílies amb infants i adolescents en situació de risc i desemparament que, per al desenvolupament i l'aplicació efectiva de la Llei d'infància, du a terme la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Altres projectes de la DGAIA que també contribueixen a desenvolupar i aplicar l'esmentada Llei són: cases d'infants, serveis d'atenció social i educativa davant de les situacions de risc i serveis de tractament especialitzat de suport als EAIA.

LA MEVA FAMÍLIA M'ACULL, com els altres projectes experimentals esmentats, incorpora com a part essencial del projecte el seu seguiment i avaluació, a fi de valorar amb transparència si s'aconsegueixen els efectes desitjats.

Volem agrair, des d'aquestes pàgines, la participació i implicació de totes les persones que han ajudat amb la seva opinió i els seus suggeriments a millorar LA MEVA FAMÍLIA M'ACULL, alhora que volem destacar la col·laboració de tots els ens locals i entitats d'integració familiar que el porten a terme.

En definitiva, el que perseguim és que aquest projecte experimental, amb la col·laboració de tothom, esdevingui una proposta innovadora que millori el benestar i l'atenció que reben els infants i adolescents que no poden viure amb el seu pare i/o mare.

Josep Lluís Ortuño
Director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

ÍNDIX

1. ANTECEDENTS	7
2. EL PROJECTE “LA MEVA FAMÍLIA M’ACULL” COM A PART DEL PROGRAMA DE SUPORT A LES FAMÍLIES AMB INFANTS I ADOLESCENTS EN SITUACIÓ DE RISC I DESEMPARAMENT	8
2.1. Justificació del programa	8
2.2. Dimensió estratègica del programa	9
2.3. Àmbits d’actuació	10
2.4. Projectes del programa	10
3. PROJECTE “LA MEVA FAMÍLIA M’ACULL”	12
3.1. Missió	12
3.2. Objectius estratègics	13
3.3. Objectius operatius	14
3.4. Metodologia de treball	15
3.5. Recursos necessaris (humans, materials i econòmics)	15
3.6. Avaluació	15
Annex tècnic núm. 1	17
Annex tècnic núm. 2	23
Annex tècnic núm. 3	25

1. ANTECEDENTS

La Convenció sobre els Drets de l'Infant adoptada per les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989, ara fa vint anys, parteix d'una evidència: la família és el grup fonamental de la societat i el medi natural per al creixement i el benestar de tots els seus membres, particularment dels infants, per la qual cosa ha de rebre la protecció i l'assistència necessàries per assumir plenament les seves responsabilitats.¹

Conseqüentment, la Convenció estableix el principi general que els infants no s'han de separar de les seves famílies contra la seva voluntat (article 9.1) i desenvolupa l'especial protecció de la família com a medi natural de l'infant al llarg del seu articulat (articles 5, 18 i 27).

En aquesta mateixa línia, la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (d'ara endavant LDOIA), es promou la família com a espai on s'han de satisfer les necessitats dels infants i adolescents, i fomenta el suport i l'assistència a les famílies i la seva protecció com a forma de garantir el benestar dels infants i adolescents i també les mesures de protecció que suposen la integració familiar com a forma de protecció quan, malgrat tot, és necessària la separació de l'infant o adolescent del seu nucli familiar (article 120.2).

Concretament, la LDOIA prioritza l'acolliment en família extensa (àvies, oncles...) enfront de la resta de mesures de protecció, sempre que sigui possible i convenient tenint en compte l'interès de l'infant o adolescent (article 127.3).

Aquesta realitat —que la normativa esmentada ha transformat en mandat— obliga la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (d'ara endavant DGAIA) a promoure les polítiques i les mesures necessàries per donar-hi resposta, coordinant els recursos públics implicats.

1. Vegeu el paràgraf cinquè del preàmbul.

2. EL PROJECTE “LA MEVA FAMÍLIA M’ACULL” COM A PART DEL PROGRAMA DE SUPORT A LES FAMÍLIES AMB INFANTS I ADOLESCENTS EN SITUACIÓ DE RISC I DESEMPARAMENT

El projecte “La meva família m’acull” per promoure i millorar la família extensa i donar-li suport, s’emmarca dins el Programa de suport a les famílies amb infants i adolescents en situació de risc i desemparament. Aquest programa consta de quatre projectes; “La meva família m’acull” n’és un.

2.1. JUSTIFICACIÓ DEL PROGRAMA

Les cinc raons rellevants que justifiquen aquest programa i que demostren la seva necessitat i la urgència del seu desplegament són:

- El treball insuficient amb les famílies i la durada excessiva dels internaments.⁴
- La tendència a una intervenció administrativa protectora i excessivament coercitiva que no fomenta la participació i la col·laboració de l’infant o adolescent ni la de la seva família per resoldre les dificultats.⁵
- La definició, el finançament i el desenvolupament insuficient de les mesures i els serveis per donar suport a les famílies i als infants i adolescents en el medi.⁶
- L’escàs suport a l’acolliment en família extensa, tot i que és evident que aquesta mesura té molts avantatges en comparació amb la resta, ja que des del punt de vista quantitatiu és la que dóna protecció a més infants amb menys recursos.
- El creixement desmesurat de les tuteles administratives² i, dins d’aquestes, dels internaments institucionals com a mesura de protecció.³

2. En deu anys (1999/2009) hi ha hagut un increment d’un 54,92% de les tuteles, que han passat de 5.064 infants i adolescents tutelats a 7.845. També s’ha produït un acusat increment de les tuteles en proporció al nombre d’expedients dels EAIA (l’any 1999 només la meitat dels infants o adolescents atesos per l’EAIA estava sota tutela, mentre que l’any 2008, més de 2/3 dels infants o adolescents atesos estaven sota tutela. Aquesta tendència, amb l’entrada en vigor de la LDOIA, ha començat a canviar tal com ha canviat el sistema en desaparèixer, per exemple, la mesura de protecció d’atenció en la pròpia família.

3. L’any 2003 hi havia 1.813 infants o adolescents internats en centres, mentre que el 2011 es va arribar a 2.700 (un 48,92% més), invertint clarament la tendència a la desinstitucionalització iniciada els anys vuitanta.

4. Respecte al temps d’estada al centre, reproduïm a continuació les dades de Josep Maria Torralba Roselló i Josep-Lluís C. Bosch (col·laborador estadístic), publicades a *Els infants en els centres residencials d’acció educativa: protegits o estigmatitzats?* (Barcelona, 2006), pàg. 55-56 [Les negretes son nostres.]:

“[...] el percentatge més elevat correspon a un any d’estada al centre (el 32,3% dels casos). És significatiu el 21,7% dels casos que perllonguen l’estada fins als dos anys i també el 12,4% que hi estaran fins als tres anys. Els casos que no arriben a l’any d’estada només suposen el 13% del total. La mitjana d’estada al centre és de 2,28, la desviació típica és de 2,06 i la variància és de 4,23.

Per tant, aquest programa vol respondre a aquestes necessitats impulsant un model d'atenció a la infància i l'adolescència en situació de risc o desemparament que redueixi la seva institucionalització, que no els desapoderi —ni a ells ni a la seva família— en cas que sigui necessària la institucionalització i que escurci el seu temps d'estada al centre, promovent l'acolliment en família extensa quan sigui possible.

Una altra raó per la qual cal aplicar aquest programa és la seguretat que s'ha de donar a l'infant o adolescent en la seva atenció. La seguretat és essencial i, per a un infant o adolescent, la situació més segura és aquella en què rep el menor nombre possible d'intervencions administratives (com més temps estigui institucionalitzat l'infant, més risc pot córrer). És un error,

doncs, pensar que l'infant institucionalitzat és un infant segur. Tota intervenció administrativa en la seva vida privada comporta algun tipus de risc, tant per a aquest com per a la seva família. Per aquesta raó cal fer tot el possible perquè l'infant creixi i es desenvolupi de manera espontània i natural, i perquè la intervenció administrativa sigui mínima, encara que sigui necessària.

2.2. DIMENSIÓ ESTRATÈGICA DEL PROGRAMA

QUÈ volem aconseguir?

- Incrementar i optimitzar els serveis per atendre les situacions de risc i reduir el

Freqüències del temps d'estada al centre per anys:

	Percentatge	Total
0,00	13,0	13,0
1,00	32,3	45,3
2,00	21,7	67,1
3,00	12,4	79,5
4,00	6,2	85,7
5,00	5,6	91,3
6,00	5,0	96,3
7,00	1,9	98,1
10,00	1,2	99,4
11,00	0,6	100,0
Total (n=161)	100,0	

No obstant això, és difícil determinar quin és el temps d'internament que hem de considerar excessiu, ja que ni tots els casos ni totes les circumstàncies són iguals, ni tampoc ho són els infants i les edats. Es podria considerar, en general, que un termini superior a un any és excessiu. Un altre criteri és el que plantegen Mònica López López, Jorge F. Del Valle, Carme Montserrat Boada i Amaia Bravo Arteaga a *Niños que esperan. Estudio sobre los casos de larga estancia en acogimiento residencial* (en premsa): que és el de considerar llarga estada (en el cas d'infants menors de 12 anys) aquells que fa un temps superior a un terç de la seva vida que estan acollits en centres i més de 4 mesos en els casos d'infants menors d'un any.

5. Un exemple d'aquesta tendència el trobem en l'oblit —pràcticament total— de la guarda administrativa voluntària o protectora (una intervenció administrativa que respectava la voluntat dels progenitors o guardadors i el manteniment de la potestat parental).

6 L'aplicació de l'anàlisi de Pareto a l'atenció als infants en situació de risc o desemparament, quantitativament no deixa espai al dubte. El Diagrama de Pareto es fonamenta, basat en un coneixement empíric, en l'observació que un 20% de les accions produeixen un 80% dels efectes, mentre que el 80% restant només origina el 20% dels efectes. Si per fer la comparació classifiquem aquests elements o factors en dues categories —a) els elements o recursos molt importants per la seva contribució al resultat (nombre d'infants atesos) i b) els elements o recursos molt importants per la seva quantia però quantitativament d'escassa repercussió pel nombre d'infants atesos—, veiem que la institucionalització absorbeix el 80% de recursos, quan només dóna resposta a un 20% dels infants o adolescents en situació de risc o desemparament.

nombre d'infants i adolescents sota tutela administrativa.

- Disminuir el nombre d'infants i adolescents institucionalitzats.
- Reduir la temporalitat de la institucionalització quan aquesta sigui necessària.
- Assegurar l'acolliment amb els seus familiars més propers (avis, oncles, germans grans...) com a primera opció quan sigui possible.
- Donar resposta al nou marc generat amb l'aprovació de la LDOIA.

COM ho volem fer?

- Impulsant la creació de serveis d'atenció que no impliquin la separació de l'infant o l'adolescent de la seva família, i millorar-los.
- Establint un nou servei residencial amb un model d'intervenció global infant-família que permeti reduir les temporalitats de la institucionalització i propiciar al màxim els retorns al nucli familiar.
- Fomentant la mesura de guarda protectora temporal com a marc jurídic que promou la participació activa de la família i de l'infant o adolescent en la millora de la seva situació.
- Reduint l'impacte de la institucionalització amb processos progressius d'internament i desinternament.
- Reforçant el treball en xarxa, mitjançant la coordinació dels serveis socials bàsics i especialitzats i integrant l'EAIA i el professional referent de serveis socials en els espais de deliberació i valoració.
- Creant serveis de tractament especialitzat (casos d'abús sexual, teràpia

familiar...) per donar suport als EAIA i a la resta dels equips tècnics.

- Creant serveis d'integració familiar per complementar la tasca que desenvolupen els EAIA i la resta d'equips tècnics i donar-hi suport.
- Millorant el suport que es dona a les persones de famílies extenses (avi o àvia, oncles, germans o germanes grans...) per donar-los més rellevància i perquè siguin un recurs alternatiu als pares i/o mares quan la separació sigui necessària.
- Desenvolupant iniciatives de gestió del canvi: compromís/lideratge i comunicació, formació, adaptació als canvis organitzatius, seguiment i suport.
- Garantint una gestió transparent i de qualitat tenint en compte la satisfacció dels infants i de les seves famílies.
- Promovent la participació de l'infant o adolescent en l'elaboració dels objectius del seu projecte educatiu individual.
- Vetllant perquè els infants o adolescents acollits tinguin les mateixes oportunitats, en condicions d'igualtat, que els altres infants i adolescents del nostre país.

2.3. ÀMBITS D'ACTUACIÓ

Territori: tot Catalunya.

Població destinatària: els infants o adolescents en situació de risc o desemparament i les seves famílies.

2.4. PROJECTES DEL PROGRAMA

1. Projecte "Cases d'infants". Té l'objectiu específic de posar en marxa un servei residencial temporal que treballi, a partir de l'apoderament dels infants i

adolescents i les seves famílies, la millora de les seves capacitats per fer possible el seu retorn o la seva emancipació comptant amb la coordinació dels serveis socials bàsics i els EAIA.

2. Projecte “Serveis d’atenció social i educativa davant de les situacions de risc”. Té l’objectiu específic de promoure la creació de serveis per donar resposta a les situacions de risc i evitar la separació de l’infant o adolescent de la seva família.

3. Projecte “Serveis de tractament especialitzat de suport als EAIA”. Té l’objectiu específic de promoure una intervenció que restableixi la capacitat d’atenció i protecció de la família, facilitant a tot el territori les intervencions o els tractaments especialitzats necessaris per donar suport als EAIA.

4. Projecte “La meua família m’acull” per promoure i millorar la família extensa i donar-li suport.

3. PROJECTE “LA MEVA FAMÍLIA M’ACULL”

“La meva família m’acull” es justifica per les raons següents:

- Legalment, l’acolliment en família extensa és la mesura que preval davant de l’acolliment en família aliena i l’acolliment en centre.
- És la mesura que menys suport rep actualment, tant pel que fa a recursos humans com a recursos econòmics.

- És la mesura que obté –quan és possible aplicar-la– millors resultats.⁷

3.1. MISSIÓ

Promocionar l’acolliment en família extensa i millorar el benestar dels infants i adolescents acollits i dels seus acollidors.

7. La mesura de protecció més important des del punt de vista quantitatiu i qualitatiu és l’acolliment en família extensa. És la mesura que millor substitueix el nucli familiar primari. Segons Ferran Casas –vegeu el pròleg d’Infants i adolescents acollits pels seus familiars: què en sabem, què en coneixem? de Carme Montserrat Boada (Barcelona, 2007)–, “l’acolliment en família extensa pot ser, en molts casos i sota un seguiment professional adequat, la solució més satisfactòria fins ara coneguda.”

Tal com recorda l’autora de l’obra esmentada, tradicionalment, en la majoria de cultures, els familiars són els que assumeixen la cria dels infants en absència dels seus progenitors. El fet que altres persones de la família es facin càrrec dels infants quan els progenitors no poden, constitueix un patró cultural en la majoria de les societats. El que és nou i recent és que algunes d’aquestes situacions han passat a formar part dels sistemes de protecció dels infants. La importància d’aquests acolliments dins del sistema ressalta enfront dels pocs recursos i la poca atenció que se’ls proporciona.

Els aspectes positius de l’acolliment en família extensa, en comparació amb la resta de mesures, són molts i és concreten en una millor relació cost/benefici, que s’expressa en dos aspectes:

- És la mesura que, amb diferència, té un cost més baix: el cost directe mitjà d’un infant sota mesura d’acolliment en família extensa és d’uns 12,5 €/dia, deu vegades menys que el cost mínim de l’acolliment d’un infant en un centre.
- La mesura d’acolliment en família extensa, duta a terme adequadament, té uns resultats bons i estables respecte a la millora del benestar de l’infant (en comparació, per exemple, amb els riscos que comporta la institucionalització o l’atenció residencial dels infants). Els efectes positius són: permetre que els infants visquin amb persones que ja coneixen i en qui confien; reforçar la transmissió de la identitat de la família biològica de l’infant; enfortir la seva identitat cultural i ètnica; afavorir la relació amb germans i germanes, i fomentar la construcció i la solidificació dels vincles afectius amb els membres de la família extensa.

Certament, s’han fet accions, com l’equiparació formal de les prestacions que reben per l’acolliment les famílies extenses amb les de les famílies alienes (Llei 13/2007, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic) o el foment d’alguns programes d’àmbit municipal o comarcal per fer el seguiment d’aquestes famílies i donar-los suport.

3.2. OBJECTIUS ESTRATÈGICS

A fi d'assolir la missió i l'objectiu establerts, es preveu crear equips ICIF (institució col·laboradora d'acolliment familiar) especialitzats en acolliment en família extensa, les característiques dels quals es recullen a la Cartera de serveis socials 2010-2011.⁸

Aquest projecte ha de tenir tres línies de treball, que són:

- Apostar per donar una major i contínua orientació i suport a les famílies extenses acollidores.
- Reforçar el plantejament tècnic per assegurar-ne una valoració ràpida i correcta.

Quant a l'equiparació formal, tot i que la normativa vigent regula les prestacions a partir d'aquesta equiparació, l'ICAA manté per acord de govern complements que en molts casos incrementen notablement els imports en determinats supòsits que, tot i estar justificats, no s'han incorporat als casos d'acolliment en famílies extenses.

Per tant, tot i que s'hagin fet accions a favor d'aquest tipus d'acolliment, aquestes han estat insuficients i poc planificades, tal com ho demostra el nombre global d'infants que estan sota aquesta mesura –ja que posa de manifest que aquest tipus d'acolliment està aturat (entre l'any 2003 i l'any 2008 només ha crescut un 3,55% davant el 21,75% que han crescut les tuteles durant el mateix període) i el descens del percentatge que representa respecte al total d'infants sota mesura de protecció produït durant el període 2003-2008 de més d'un 5%.

En definitiva, cal impulsar aquesta mesura de protecció, ja que és –des del punt de vista quantitatiu– la que dóna protecció a més infants i la que necessita menys recursos (protegeix quasi un terç dels infants sota tutela i comporta menys d'una dècima part de la despesa directament destinada als infants o als serveis que els protegeixen).

8. Per què s'han de crear equips d'integració familiar específics per a la família extensa?

1. Perquè això ha de permetre equiparar el suport que rep la família extensa al que rep l'aliena i, a la vegada, poder concentrar els esforços dels EAlA en la valoració i el seguiment de l'infant i el seu nucli familiar. En aquest punt, cal recordar que la valoració, el suport i el seguiment de les famílies extenses no era una de les funcions originals dels EAlA. En aquest sentit, només cal recordar que fins a finals dels anys noranta i principis d'aquest segle aquesta funció la feien unitats específiques de la DGAIA.
2. Perquè les ICIF varen ser conceptualitzades des de finals dels anys vuitanta del segle passat com a equips per a la integració familiar, tant en la família biològica com en família aliena. En aquest sentit, l'anterior article 21 de la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents, específicament establia:

Institucions col·laboradores en la integració familiar

Es consideren institucions col·laboradores en la integració familiar totes les entitats, acreditades degudament, que intervenen amb funcions de guarda i mediació, d'acord amb el que estableix la Llei 37/1991, del 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, per tal de facilitar o recuperar la convivència familiar dels menors, ja sigui en la mateixa família d'origen o en una altra família alternativa.»

Per tant, l'ICIF és un servei conceptualitzat correctament i definit per poder prestar correctament la funció de valoració, mediació i suport a l'acolliment en família extensa. Està composta per un equip multidisciplinari (psicòleg/loga, treballador/a social), que compta, entre les seves funcions (article 8 del Decret 337/1995, de 28 de desembre), amb l'estudi, la valoració i la preparació de les famílies acollidores, l'acoblament, el seguiment de l'acolliment, la formació de les famílies acollidores i altres funcions que els puguin ser encomanades.

La Disposició addicional del Decret 77/1998, de 17 de març, que estableix l'estructura de l'organisme autònom Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, preveu que totes les referències que el Decret 337/1995 sobre acreditació i funcionament de les ICIF fa a la DGAIA «s'ha d'entendre que les fan a l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció quan correspon a les funcions que té atribuïdes l'Institut. Per tant, no sols res no impedeix que la DGAIA concerti ICIF amb la finalitat específica d'integració amb la família extensa, sinó que és una línia compatible amb tota la normativa que la desenvolupa i perfectament idònia per al desenvolupament del projecte present.

- Incrementar el suport econòmic que es dóna a la família extensa acollidora fins a assolir els mateixos nivells aprovats per acord de govern destinats a les famílies acollidores alienes.

Els objectius estratègics es concreten en els punts següents:

1. Garantir que tots els infants i adolescents puguin ser acollits per la seva família extensa (en cas que en tinguin i que aquesta hi estigui disposada) i que hi hagi les condicions adequades per fer-ho en cas que s'hagin de separar dels seus pares.
2. Assegurar l'èxit de l'acolliment dels nens i nenes pels seus familiars.
3. Ampliar l'abast del projecte a altres territoris de Catalunya, si ho aconsella el resultat de la seva avaluació.

3.3. OBJECTIUS OPERATIUS

Relacionats amb les famílies acollidores

- Fer estudis i valoracions dels diferents nuclis de família extensa.
- Acompanyar les famílies acollidores extenses en l'assumpció de les funcions parentals substitutives.
- Atendre les seves necessitats i demandes bàsiques en relació amb els infants acollits.
- Reforçar les potencialitats de la família acollidora extensa.
- Facilitar a les famílies acollidores recursos educatius i socialitzadors.
- Promoure noves maneres de fer i actuar per afrontar situacions noves o extraordinàries en l'atenció dels infants acollits.
- Ampliar la xarxa de suport social,

disminuir la sensació d'aïllament i legitimar la seva funció d'acollidors.

- Treballar amb les famílies les situacions de dificultat que es produeixin amb els pares i/o mares dels infants i aprendre a resoldre-les adequadament.
- Donar suport especial en els moments crítics del procés evolutiu dels infants: canvis del cicle escolar, entrada a l'adolescència i/o incorporació al món laboral.
- Oferir espais formatius a les famílies perquè entenguin la complexitat de les problemàtiques que puguin aparèixer en l'adopció de la mesura i adquireixin eines per afrontar la seva funció socialitzadora.
- Proporcionar espais grupals a les famílies acollidores extenses que permetin intercanviar experiències i aprendre les unes de les altres.

Relacionats amb els infants

- Garantir el seguiment de la totalitat dels infants acollits.
- Establir un programa d'actuació individualitzada per a cada infant amb el suport dels diferents dispositius de la xarxa comunitària.
- Guiar els infants en la comprensió de la seva realitat familiar.
- Acompanyar els infants en el moment d'incorporar-se al nucli familiar acollidor.
- Fer participar els infants, especialment en la presa de decisions sobre les visites amb els pares (la conveniència de fer-les o no, el lloc i el moment), la seva escolaritat, les seves activitats de temps lliure en funció del seu moment evolutiu.
- Atendre les necessitats socioeducatives dels infants i cercar els recursos necessaris en cada cas.

- Donar suport a l'escolarització i a la integració dels infants en els diferents recursos comunitaris.
- Acompanyar els infants en els espais de visita amb els seus pares, quan calgui.

Relacionats amb els professionals del territori (EAIA referent i altres agents implicats)

- Acordar, juntament amb l'EAIA referent, els criteris de validació dels nuclis de família extensa.
- Determinar, juntament amb l'EAIA referent, el règim de visites amb els pares i altres familiars.
- Acordar, juntament amb l'EAIA referent, les renovacions de mesura d'acolliment en família extensa.
- Tenir en compte especialment l'opinió del nen o nena i la dels acollidors quan un dels equips proposi qualsevol objectiu.
- Tenir present les especificitats de cada territori (població, dispersió geogràfica, recursos de l'EAIA i característiques de la problemàtica social) a l'hora de proposar qualsevol objectiu.

3.4. METODOLOGIA DE TREBALL

Es desplega en l'annex tècnic núm. 1.

3.5. RECURSOS NECESSARIS (HUMANS, MATERIALS I ECONÒMICS)

Quant als *recursos humans*, cal un equip multidisciplinari format per professionals de les disciplines recollides a la Cartera de serveis socials 2010-2011 del Servei

d'Integració Familiar: psicologia o psicopedagogia, treball social i educació social. La composició mínima de l'equip ha de ser d'un professional de l'àmbit de la psicologia o psicopedagogia i un de treball social. Per formar-ne part s'ha de tenir una experiència sòlida en la disciplina i en el marc de la protecció a la infància. A més, es recomana una experiència mínima de dos anys en serveis d'infància en risc. Les funcions dels diferents professionals que configuren l'equip estan desplegades en l'annex tècnic núm. 2.

En la fase d'estudi hi participaran el psicòleg/òloga o el psicopedagog/a i el treballador/a social.

A més, l'horari dels professionals de l'equip ha de ser compatible amb els horaris i les dinàmiques de les famílies i els infants. La ràtio de casos que s'hauran d'atendre serà de 40 infants per cada professional de l'equip.

Pel que fa als *recursos materials*, l'espai físic on es desenvoluparan les actuacions ha d'estar ubicat a les mateixes dependències de l'EAIA de l'àmbit territorial al qual està adscrit el projecte de suport i millora de l'acolliment en família extensa. També són recursos necessaris els següents: material d'oficina, un espai per fer les entrevistes amb confidencialitat i un altre per a les visites dels infants amb els seus familiars.

En relació amb els *recursos econòmics*, per a l'any 2011 es va preveure un pressupost de 313.639,08 € i per al 2012 està per determinar.

3.6. AVALUACIÓ

En primer terme, l'avaluació és determinada per la necessitat de conèixer el valor i l'impacte del treball efectuat pel Projecte de suport a la família extensa. La seva finalitat és doble: observar si el

projecte funciona d'acord amb el disseny previst i valorar si aconsegueix els efectes desitjats.

En darrer terme, l'avaluació ens ha de permetre extreure conclusions i facilitar la presa de decisions.

Per poder avaluar, cal establir uns indicadors que ens permetin determinar l'assoliment dels objectius marcats i fer els ajustaments necessaris per a la seva continuïtat.

En aquesta avaluació està previst comptar amb la participació d'institucions i experts externs i, concretament, amb la participació de l'Equip de Recerca sobre Infància, Adolescència, Drets dels Infants i la seva Qualitat de Vida (ERIDIQV) de l'Institut de Recerca sobre Qualitat de Vida de la Universitat de Girona.

Seguiment i avaluació del projecte

El seguiment i l'avaluació del projecte de suport a la família extensa comprèn tres perspectives diferenciades:

- L'anàlisi (quantitativa) de la situació dels infants i adolescents acollits en família extensa i els seus guardadors a partir de les dades que ens ofereix el Sini@. Hi ha tres aproximacions:
 - Seguiment temporal
 - Comparació territorial
 - Comparació respecte de la resta de mesures protectores
- El seguiment i l'avaluació de les activitats dutes a terme pels equips de suport a la família extensa, mitjançant el recull d'indicadors de seguiment i el resultat de l'activitat.
- Els resultats del projecte en els seus destinataris, mitjançant un qüestionari de valoració i satisfacció dels actors

principals: els infants acollits, els seus acollidors i els professionals tant de l'equip de suport com de l'EAlA. Els qüestionaris s'han d'aplicar a l'inici de cada any i es proposen conèixer:

- la millora que ha comportat l'equip de suport a les famílies extenses, tant per als infants acollits com per a les persones guardadores, quant als diferents aspectes de la vida i el benestar
- la valoració i la satisfacció envers l'ajut ofert per l'equip de suport a aquestes famílies i infants acollits.

ANNEX TÈCNIC NÚM. 1

1. METODOLOGIA DE TREBALL

La Cartera de serveis socials defineix el SEAIA com el servei especialitzat d'atenció a la infància i l'adolescència en situació de risc o de desemparament i les seves famílies. Actualment, el presten els EAIA i la seva actuació consisteix en la valoració i l'atenció dels infants en risc de desemparament o en situació de desemparament, i també en el seguiment i el tractament de les seves famílies.

Així, doncs, el servei de suport d'acolliment en família extensa s'ha d'incorporar dins de les funcions dels EAIA. La metodologia de treball és la següent: en aquells casos en què l'EAIA preveu que l'acolliment en família extensa podria ser la mesura més adequada, és aquest servei qui ha de fer el diagnòstic dels diferents nuclis possibles d'acolliment i qui ha d'emetre la proposta del nucli més adequat. A més, continuarà intervenint-hi fent el seguiment de la mesura.

El treball d'ambdós equips ha d'estar basat en la complementarietat i la continuïtat en la intervenció, tenint en compte que és l'EAIA qui avalua l'evolució de l'infant, qui proposa el recurs idoni i determina el treball que cal fer amb la família d'origen dels infants (és a dir, prepara l'entorn perquè hi hagi les condicions adequades perquè el retorn dels nens i nenes amb els seus pares sigui possible). Així, doncs, l'EAIA és el responsable d'elaborar la

proposta de mesura protectora més adequada en interès de l'infant i fer el seguiment i la valoració de tot el procés.

L'equip de suport té dues funcions diferenciades:

- Participar en la fase d'estudi iniciada per l'EAIA i en la valoració i la validació de la família extensa i emetre finalment la proposta del nucli acollidor idoni, si escau.
- Responsabilitzar-se del seguiment un cop s'ha fet efectiva la proposta d'acolliment simple o permanent en família extensa.

2. ESTUDI

Tots els casos seran derivats per l'EAIA del territori. Si la possible família acollidora viu fora del territori de competència de l'equip de suport, haurà de fer l'estudi l'EAIA del territori on resideix la família (o l'equip de suport d'aquell territori, si n'hi ha). Quant a les demandes d'altres territoris o comunitats autònomes, les atindrà l'equip de suport i el resultat del seu estudi es trametrà a qui ha fet la demanda a través de l'EAIA del mateix territori que l'equip de suport.

En quins supòsits?

- Infants que han de sortir del nucli familiar dels pares i que cal estudiar les

possibilitats d'acollir-los en família extensa.

- Situacions de guarda de fet amb parents.
- Infants ingressats en centres que es podrien desinternar amb família extensa.

En tots els casos es farà una reunió de traspàs entre l'EAlA i l'equip de suport. En el cas de desinternament d'un centre, també es comptarà amb la seva presència a la reunió de derivació. Es farà una presentació conjunta a la família de l'equip de suport.

Què s'entén per *estudi*?

‘Consisteix en un procés d’entrevistes que permeten conèixer si la situació del nucli acollidor pot oferir a l’infant unes condicions dignes per créixer i desenvolupar la seva personalitat.’

Es tracta d'un treball en procés que serà més o menys llarg en funció de les característiques de l'infant i del nucli acollidor, però en cap cas hauria de tenir una durada superior a tres mesos, comptats des del moment de la derivació fins a l'elaboració de la proposta de nucli acollidor més idoni.

En l'estudi, cal tenir present que no es pot desvincular el procés de valoració del nucli acollidor de la valoració del desemparament; per tant, cada cas requerirà la coordinació entre l'equip de suport i l'EAlA, la delimitació de les responsabilitats i les temporalitats.

Així mateix, mitjançant l'observació dels diferents aspectes de la dinàmica familiar, s'avaluarà el grau de risc de l'acollida, el suport que requereix la família i l'infant acollit i el pronòstic de futur.

Es tracta també d'ajudar el nucli acollidor a prendre consciència dels conflictes i les

necessitats dels infants, així com de visualitzar les seves potencialitats com a família acollidora per exercir les funcions parentals substitutives.

Aspectes que cal avaluar en relació amb els infants:

a) Les necessitats del desenvolupament de l'infant:

- Salut.
- Educació.
- Desenvolupament emocional del comportament.
- Identitat.
- Relacions familiars i socials.
- Habilitats socials.
- Habilitats de cura personal.

b) Altres aspectes que cal valorar:

- Opinió de l'infant o adolescent.
- Supòsits de la llei en què es dona el desemparament.
- Edat en què es produeix el desemparament.
- Indicadors de desemparament.
- Fragilitat de l'infant i afectació en el seu desenvolupament.
- Grau d'acceptació i comprensió de la situació d'acollida i l'assumpció de la seva realitat.

La interacció de diferents indicadors pot incrementar la potencialitat patògena de cada un d'aquests per separat.

Aspectes que cal avaluar en relació amb la família acollidora:

a) Capacitat parental:

- Atenció/cura bàsica.
- Seguretat.
- Caliu emocional.
- Estimulació.
- Orientació i límits.
- Estabilitat.

b) Factors familiars i ambientals:

- Antecedents i funcionament familiar (incloure-hi tots els membres de la família extensa).
- Habitatge.
- Treball.
- Ingressos econòmics.
- Integració social.
- Recursos de la comunitat.

c) Altres aspectes que cal valorar:

- Motivació per l'acollida: discernir si hi ha demanda o es produeix per pressió de l'entorn familiar o pressió per un desinternament.
- Aprovació de l'acollida per tots els membres de la unitat familiar.
- Acceptació i comprensió de la problemàtica del pare i/o la mare.
- Posició dels acollidors respecte a la recuperabilitat de les funcions parentals.
- Acceptació del règim de visites dels nens i nenes amb el seu pare i/o mare, en els casos que siguin aconsellables.

Un cop feta la valoració interdisciplinària d'aquests indicadors, es fa la proposta de nucli familiar susceptible d'acollir l'infant amb més garantia. Correspon a l'EAIA referent incorporar al cas aquesta proposta per elaborar la proposta de mesura protectora més oportuna.

Tant en el cas d'un acolliment de nova constitució com en el de guarda de fet, s'han de tenir en compte els punts següents:

- Cal elaborar una hipòtesi de treball individualitzada, detectant quins són els aspectes més fràgils de l'acollida que necessitaran més suport.
- Cal que les famílies puguin identificar l'equip de suport com un referent estable d'acompanyament durant tot el procés d'acollida i que rebin l'ajut amb la

intensitat adequada a les seves necessitats i en diferents moments.

Activitats que cal fer:

- Entrevistar els diferents nuclis de família extensa dels infants susceptibles de la mesura d'acolliment simple.
- Entrevistar els diferents nuclis de família extensa dels infants ingressats en CRAE que puguin ser desinternats a família extensa.
- Elaborar un informe tècnic d'idoneïtat.
- Detectar el potencial de les famílies acollidores i del seu entorn afavoridor del bon tracte.
- Escoltar les famílies acollidores i recollir les seves necessitats i demandes.
- Entrevistar l'infant i escoltar la seva posició per saber quin pot ser el nucli acollidor més adequat.
- Determinar interdisciplinàriament l'estratègia d'intervenció.
- Coordinar-se amb l'EAIA de referència per elaborar conjuntament la proposta de mesura més adequada.
- Participar en el disseny del Pla d'intervenció de tot el grup familiar juntament amb l'EAIA referent, en aquella part que afecta la família acollidora i l'infant acollit.
- Preparar el contingut de les sessions formatives adreçades a les famílies.
- Portar a terme sessions formatives amb les famílies acollidores extenses (actuació desenvolupada a l'annex 1).

3. SEGUIMENT

El seguiment s'efectua a partir de la valoració i la validació de la família acollidora i la constitució de la mesura proposada amb la finalitat d'assolir els punts següents:

- Garantir l'estabilitat del nucli acollidor amb condicions suficients per ajudar els infants en el seu creixement harmònic.
- Integar la realitat del pare i/o mare i germans, si escau, mitjançant contactes, visites i/o sortides per facilitar el retorn de l'infant amb els seus pares i/o mares si les condicions són favorables. Si no és possible el retorn ni els contactes, cal vetllar pel respecte a la imatge, les peculiaritats i la identitat del pare i/o mare i els infants.
- Facilitar l'arrelament i el suport dels serveis de socialització i comunitaris.
- Oferir espais de suport grupal a les famílies.

En aquest període cal prestar especial atenció a la fase d'acoblament i vinculació. Es produeix un moviment intern molt intens tant en la família acollidora com en els infants i els pares i/o mares, ja que s'estableixen nous vincles afectius o es modifiquen els existents si ja hi havia una convivència anterior.

Cal focalitzar la intervenció professional en l'evolució dels vincles, en la manera com es tracta l'infant i en les seves necessitats en relació amb els adults acollidors.

Per a l'infant, a mesura que va mostrant la necessitat de ser acceptat i reconegut en el nou entorn familiar, els acollidors es van convertint en figures que prenen un nou significat, assumint funcions parentals i de cura. Aquesta percepció els provoca un conflicte de lleialtat amb els pares –que no

han pogut satisfer les seves necessitats– i les noves figures han d'exercir les funcions parentals substitutives. En la primera infància, és especialment important fer un seguiment acurat de les diferents respostes que dona el nen o nena acollit al llarg de tot el procés.

Els punts bàsics que cal treballar amb les famílies i els infants són els que es detallen a continuació:

- Ajudar els infants a elaborar la seva història personal i acceptar la realitat del seu pare i/o mare de manera entenedora segons el seu moment evolutiu.
- Intervenir, des del punt de vista educatiu, en les relacions del dia a dia entre la família acollidora i els infants, i, especialment, els adolescents.
- Oferir suport i assessorament en el procés escolar dels infants acollits i en els moments de dificultat. Facilitar recursos educatius per als infants i acompanyar les persones acollidores en el procés de coordinació amb els tutors escolars.
- Fer l'acompanyament en el règim de visites que tindran amb els pares, germans o altres familiars significatius. Ajudar l'infant perquè, a través de l'espai de visites amb el seu pare i/o mare, pugui elaborar la seva situació familiar i el moment de dificultats actuals, així com acompanyar-lo en les situacions de malestar que aquestes visites li puguin ocasionar.
- Acceptar que els infants han de mantenir un vincle amb el seu pare i/o mare (sempre que els professionals ho considerin oportú) per ajudar-los a construir la seva història personal i familiar.
- Potenciar la integració dels infants en els espais ludicoeducatius del seu entorn.

- Potenciar la integració dels adolescents i joves al món laboral i/o universitari, si escau.

Els punts bàsics que cal tractar amb els EAIA referents són els següents:

- Pronosticar la recuperabilitat del pare i/o mare.
- Preveure la durada de la mesura.
- Establir el model i la periodicitat de la relació dels infants amb el seu pare i/o mare.
- Plantejar propostes de renovació de la mesura.
- Delimitar en cada cas la participació de cada equip en el moment en què es recull l'opinió de l'infant o adolescent, quan es concreta el règim de visites i es determina quines són les expectatives de recuperabilitat.

En aquells casos en què l'EAIA referent és d'un territori diferent, els informes emesos per l'equip de suport es derivaran a través de l'EAIA del territori de l'equip de suport.

Els punts bàsics que cal tractar amb altres professionals de la xarxa són els següents:

- Treballar juntament amb els professionals de l'escola per millorar les relacions escola-família acollidora.
- Treballar conjuntament amb altres professionals de la xarxa comunitària que estiguin intervenint en el cas, per aconseguir una integració adequada dels nous guardadors.
- Definir estratègies conjuntes per millorar el procés de socialització dels infants amb les famílies acollidores.

Les tasques/activitats més rellevants que s'han de fer durant el seguiment són les següents:

- Entrevistes amb els infants acollits.
- Entrevistes amb les famílies acollidores.
- Visites i entrevistes al domicili de la família acollidora.
- Acompanyament als infants durant les trobades amb el pare i/o mare.
- Seguiment i avaluació del Pla d'intervenció en relació amb els infants i la família acollidora.
- Reunions amb l'EAIA referent, els serveis socials bàsics i altres serveis del territori.
- Elaboració d'informes de seguiment i renovacions de mesura.

Treball de grup amb les famílies acollidores

Dins de la fase de seguiment, cal oferir a aquelles famílies acollidores extenses que es cregui oportú un espai grupal on poder compartir amb altres famílies en circumstàncies semblants les situacions de malestar en què es troben, els conflictes que viuen i els recursos que utilitzen per resoldre'ls. Participar en aquest espai és útil perquè els ajuda a parlar sobre les seves problemàtiques amb altres famílies que es troben amb experiències similars però que han trobat altres maneres d'actuar. Ha de ser un espai voluntari, en cap cas pot substituir l'atenció i el seguiment individual.

Correspon al professional conduir el grup i orientar els temes que s'han de tractar entre els assistents, així com fer de mediador en les discussions entre els participants.

Els objectius generals del treball de grup són els següents:

- Rebre i donar suport socioeducatiu entre les famílies acollidores en l'exercici de les seves funcions parentals envers els infants acollits.
- Oferir suport professional en la tasca educadora.

Característiques i composició dels grups:

- Els grups seran d'unes deu persones, aproximadament.
- Es recomana que la durada de les sessions no superi una hora i mitja i que la periodicitat sigui mensual.
- En finalitzar la sessió, es farà un resum dels temes de què s'ha parlat.
- Els aspectes que s'han de tractar han de sortir de les necessitats recollides pels professionals i de la realitat de les mateixes persones acollidores.
- Correspon a la persona que dinamitzi el grup promoure la participació activa de tots els assistents.

ANNEX TÈCNIC NÚM. 2

FUNCIONS DELS PROFESSIONALS DE L'EQUIP:

Funcions del psicòleg/òloga i del psicopedagog/a

- Analitzar l'estructura de la família acollidora, les dificultats de relació i comunicació, així com les possibilitats d'incorporació de l'infant.
- Detectar possibles disfuncions incompatibles amb la cura adequada de l'infant.
- Participar en l'elaboració de l'informe d'idoneïtat.
- Orientar i assessorar quan calgui els tècnics encarregats del seguiment.
- Donar suport i orientació a les famílies acollidores.
- Donar suport i orientació als infants acollits.
- Fer les derivacions perquè es faci el tractament psicològic, si escau.
- Participar en el treball de grup de les famílies.
- Col·laborar en la formació de les famílies.

- Intervenir en les reunions de l'equip.
- Recollir les dades que sol·licita la DGAIA per facilitar l'avaluació del programa prevista en el conveni regulador.

Funcions del treballador/a social

- Explorar la situació social i familiar de la família acollidora.
- Participar en l'elaboració de l'informe d'idoneïtat.
- Fer les visites a domicili de les famílies susceptibles de ser acollidores.
- Fer el seguiment i l'acompanyament dels infants i les famílies acollidores.
- Acompanyar els nens i nenes a les visites amb el pare i/o mare.
- Coordinar-se amb els serveis socials bàsics i la xarxa comunitària.
- Elaborar plans de treball amb la família i l'infant.
- Participar en el treball de grup de famílies.
- Col·laborar en la formació de les famílies.
- Intervenir en les reunions de l'equip.

- Recollir les dades que sol·licita la DGAIA per facilitar l'avaluació del programa prevista en el conveni regulador.

Funcions de l'educador/a

- Afavorir les condicions que garanteixin l'acollida dels infants en un ambient d'afecte, comprensió i seguretat emocional i material.
- Fer el seguiment i l'acompanyament dels infants i les famílies acollidores.
- Acompanyar els nens i nenes en les visites amb els pares.
- Coordinar-se amb la xarxa comunitària.
- Elaborar plans de treball amb la família i l'infant.
- Fer visites a domicili.
- Participar en les reunions de l'equip.
- Recollir les dades que sol·licita la DGAIA per facilitar l'avaluació del programa prevista en el conveni regulador.

ANNEX TÈCNIC NÚM. 3

Formació de les famílies acollidores dins de l'estudi o a l'inici de l'acolliment

La finalitat d'aquesta formació és orientar les famílies acollidores extenses candidates a acollir un infant, o les que ja tenen un infant acollit, en la manera com han d'actuar davant de situacions que es puguin produir en el transcurs de l'acollida. S'ofereix durant i després de l'estudi i s'adreça a les famílies que ja tenen l'infant en el seu nucli i a les que esperen rebre'l. En els casos traspassats amb la mesura constituïda, aquesta formació a les famílies s'incorporarà a les sessions que tinguin programades. Els grups haurien de ser de quinze a vint persones.

En el procés de formació és important tenir presents els punts següents:

- Aconseguir una implicació de les famílies en tot el procés de formació.
- Oferir unes sessions animades, amb estratègies i recursos adequats a les persones adultes.
- Aconseguir que al final de les sessions les famílies tinguin expectatives de futur, estiguin motivades per continuar aprenent i comptin amb més seguretat a l'hora de prendre decisions.
- Adaptar el llenguatge tècnic a les necessitats i la realitat de les famílies.

Els continguts de les sessions serien els següents:

1. Conceptes legals al voltant de la mesura d'acolliment en família extensa:

- Desempament.
- Diferents mesures protectores.
- Funció de la DGAIA.
- Funció dels guardadors. Drets i obligacions.

2. Els infants i adolescents:

- Procés evolutiu.
- Necessitats afectives i socialitzadores.
- Significat de la seva història anterior.
- Necessitat de relacionar-se amb els pares i altres progenitors.

3. Procés de l'acolliment:

- Fase d'acoblament.
- Fases de consolidació de l'acollida.
- Espais per a les relacions dels infants amb els seus pares i/o mares.

4. Procés de retorn:

- Acceptació de la realitat del pare i/o la mare.
- Treball de recuperació del pare i/o la mare.
- Supòsits de finalització de la mesura.

5. Serveis d'ajuda a la família acollidora:

- El mateix equip.
- Els serveis comunitaris.

Els resultats que s'espera aconseguir són els següents:

- Que la família acollidora guanyi competències i habilitats en el desenvolupament del seu rol parental.
- Que la possible família acollidora disposi de més elements per prendre lliurement la decisió d'acollir un infant fill d'un familiar seu.
- Que siguin capaces d'acceptar diferents formes de vida familiar i respectin les necessitats i experiències dels infants i dels pares i/o mares.
- Que prenguin consciència de les seves fortaleses, debilitats i característiques personals.
- Que comprenguin els principis d'una atenció adequada als infants perquè guanyin confiança i flexibilitat a l'hora de desenvolupar el seu rol.
- Que l'equip de suport sigui un punt de referència per agafar confiança i seguretat i que estigui a disposició de la família i els infants acollits.

